

“रक्षाहेतोर्नैवशिश्रिता वासिनीनां चम्पनाम्” मेघ० ।
 आधारे ज । २चममे स्त्री “इप्सा मधुसूदः” ऋ० १।
 १४।४। “चमपदः चमसादिपालेषु अवस्थिताः” भा० ।
 ४द्यावापृथिव्योः द्वि० य० निघ०

चमूचर पु० चमूचरति चर-ट । २सैनिके शब्दार्थचि० ।
 चमूनाथ पु० इत० । सैन्याध्यक्षे “युवतिचमूनाथभोज्य-
 वस्त्राणाम्” उ० सं० १६अ० । “चमूपत्नादयोऽप्यत्र ।
 चमूस् पुंस्त्री चम-खर्जूरान् जर पृषो० अत उत्तमम् । रुग्-
 भेदे । “चकाशतं चारुचमूचर्मणा” माघः । “इद-
 म्हरयुगं न चमूचदृशः” प्रसन्नरा० ।

चमूहर इ० चमुं दैत्यमैत्र्यं हरति हृ-अच् । महादेवे
 ‘चमूहरः सुरेशश्च व्योमारिः शङ्करोभवः’ भा० आत०
 ६।अ० शिवनामोक्तौ । [पुष्पादौ न० ।

चम्प पु० तु० चपि-अच् । १कोविदारंष्टले शब्दमाला २तत्-
 चम्पक पु० चपि-एवल् । (चापा) प्रसिद्धपुष्पप्रधाने
 १द्वन्द्वभेदे अमरः । “चम्पकः कटुकस्तिक्तः कषायो मधु-
 रोहिमः । विषलमिहुरः कष्टकफघाता श्लपितहृत्”
 भावप्र०तदुगुणा उक्ताः । २तत्पुष्पादौ न० “व्यालोकयच्च-
 म्पककोरकावलीः” नैष० । “उद्धिद्रुपुष्पचनचम्पकपिङ्ग-
 भासा” लाघः । ३पनसफलैकभागभेदे (चापी) ख्याते
 पदार्थे (चापाकला) प्रसिद्धे ४कदलीभेदे पु०तत्फले न०
 राजनि० । “चम्पकं यातपित्तघ्नं गुरु वीर्यकरं तथा ।
 अतिशीतं रसे पाके मधुरं कषितं बुधेः” भावप्र०तदुगुणा
 उक्ताः । ५साङ्ख्यमतसिद्धे सिद्धिभेदे “न्यायेन स्वयं
 परीक्षितमयं तावन्न अदृष्टं यावद्गुरुशिष्यसब्रह्म-
 चारिभिः सह न संवादाते अतः सहृदां गुरुशिष्य-
 सब्रह्मचारिणां संवादकानां प्राप्तिः सहृदुप्राप्तिः सा
 सिद्धिस्तथैव चम्पकमुच्यते इति” सांख्यशास्त्रम् ।

चम्पकचतुर्दशी स्त्री ज्यैष्ठ्यगुलुचतुर्दश्याम् ज्यैष्ठमासे
 इत्युपक्रमे “चतुर्दश्यां च गुक्तायां चम्पकैः पूजयेत् शि-
 वम् । अयुतेर्वा सहस्रैर्वा शतैर्वा परमेष्ठरि ! । पायसञ्च
 बलिं दद्यात् ततो मक्तं चरेद्ब्रती । वृषस्येऽर्के विशेषेण
 न भूयो जायते भुवि । तिमध्यक्तैश्चम्पकैश्च सहस्रं
 जुहुयाद्भिषि । जयपटिं प्वरान् हन्ति हत्वा द्रोहाणि
 यानि च । चम्पकचतुर्दशी ख्याता पूजयेद्देवैः सदाशिवम् ।
 दशजन्मकृतं पापमर्जनादेव नश्यति” मत्स्यसू० ४५प०

चम्पकमाला स्त्री चम्पकपुष्पनिर्मिता माला इत० । १चम्पक
 पत्रमालायाम् । २चम्पकपुष्पाकारे स्त्रीणां कण्ठाभरण-

भेदे । (चापकलि) शब्दार्थ० । “भौ सगवुक्तौ चम्पक
 माला” उ०र० उक्ते दशाक्षरपादके श्वर्णवृत्तभेदे चम्पक
 मालेत्यत्र “रुक्मयतीयम्” इत्यपि पाठः ।

चम्पकरम्भा स्त्री चम्पकोपपदा रम्भा शा० त० । (चापा-
 कला) कदलीभेदे राजनि० ।

चम्पकारण्यं न० चम्पकप्रधानमरण्यम् । भारतपुंसिद्धे
 तीर्थभेदे “ततो गच्छते राजेन्द्र ! चम्पकारण्यसुत्तमम् ।
 ततोऽपि रजनीमेकां गोसहस्रफलं लभेत्” भा० व०
 ८४अ० । [उष्ण । पनसे (कांठाह) शब्दार्थचि०

चम्पकालु पु० चम्पकेन पनसावयवभेदेन अलति अल-
 चम्पकावती पु० चम्पक+अस्त्यर्थे सतृप् मल्लवः संज्ञायाम्
 दीर्घः । चम्पापुर्यां कर्णराजधान्याम् (भागलपुर)
 ख्याते पुरीभेदे शब्दरत्ना० ।

चम्पकुन्द पु० चम्पइव कुन्दते कुदि-अच् । (चांदकं डा)
 मल्लप्रभेदे राजनि० । [इत० । पनसे त्रिका० ।

चम्पकोष पु० चम्पकैरुपगते अल वस-चजर्थे आधारे क
 चम्पा स्त्री चम्प-अच् । कर्णपुर्यांमल्लदेशस्ये १पुरीभेदे ।
 (चापाह) ख्याते तद्विदस्ये २नदीभेदे ३पनसावयवभेदे
 (चापि) शब्दार्थचि० [शब्दे ७८८० इत्यम् ।

चम्पाधिप पु० इत० । कर्णे तस्य तद्वाल्मिक्या अङ्गाधिप-
 चम्पापुरी स्त्री चम्पानामिका पुरी । अङ्गदेशस्ये कर्णराज
 धान्याम् । चम्पानगर्यादयोऽप्यत्र ।

चम्पालु पु० चम्पया अलति अल-उष्ण । पनसे शब्दरत्ना० ।
 चम्पावती स्त्री चम्पा अङ्गदेशस्यः नदीभेदः अस्त्यस्याः सतृप्
 गस्य वः । चम्पापुर्यां शब्दरत्ना० ।

चम्पू स्त्री चपि-ज । “गद्यपद्यमयी वाणी चम्पूरित्यभि-
 धीयते” इत्युक्ते काव्यभेदे जटा० ।

चम्पेश पु० इत० । कर्णे त्रिका० । [वासिषु व०व०

चम्पोपलक्षित पु० इत० । १अङ्गदेशे चमच० २तद्देश-
 चम्प गतौ भ्वा०पर०सक०सेट् । चम्पति अचम्बोत् । चचम्ब
 चम्बिप् लि० चमूचु चमसेपु इष्यति गच्छति इष-किप् वेदे
 नि० वस्य रः । चमसस्ये । “तस्य चम्बिपोऽत्यो न” ऋ०
 १।५६।१। “चमूचु चमसेपु इप् । वर्त्तमानाः” भा०, पृषो०
 दीर्घः चम्बोष इत्यप्यत्रार्थे । “चम्बोषो न शरदा
 पाञ्चजन्यः” ऋ० १।१००।१२।

चय गतौ भ्वा० व्या० सक० सेट् । चयते अचयिष्ट चये ।
 चय पु० चि-भावकस्मादौ अच् । १समूहे । २वर्गे ३प्राकार,
 मूलवन्वने । यदुपरि प्राकारो निरूप्यते प्राकारमूलस्थित